

→ Tribuna oberta

La senyora Arana

JAUME BARTUMEU

Andorra la Vella ha acompanyat la família Arana-Pelegrí en el comiat de la mestra de moltes generacions d'andorrans.

Marcel·la Pelegrí Esquerda ha estat sempre, per a molts de nosaltres, «la Senyora Arana», la nostra mestra de l'escola primària d'Andorra la Vella.

Els que vam tenir la sort de ser els seus alumnes vam ser uns privilegiats.

Ens va ensenyar molt. I ens va ensenyar bé. I no ens va prohibir de dubtar. I per encarar la vida tenir la capacitat de dubtar és molt important.

El pensador francès Henry de Montherlant va escriure que els joves no necessiten mestres de pensament sinó mestres de conducta. La Senyora Arana va ser una bona mestra també en aquest sentit.

Més o menys així recordo que ho vaig dir, força emocionat, el dia 2 de maig del 2006 a la sala d'actes de l'Ambaixada espanyola.

Aquell dia vaig gaudir d'un altre privilegi: el de ser un dels seus exalumnes als quals els va correspondre l'honor d'adreçar-li unes paraules d'agraïment en l'acte d'homenatge que l'ambaixador Eugeni Bregolat va tenir el bon encert d'organitzar.

Poca cosa més puc dir si no és que tots els nombrosos exalumnes que vam acudir dimarts a la plaça Príncep Benlloch d'Andorra la Vella ens vam retrobar allí mateix on, fa molt anys, hi havia hagut l'escola i el pati que tants bons records ens ha deixat.

Gràcies per haver estat la nostra mestra!